

NYHETS BREV

Nr. 1 – 2006

När jag skriver den här lilla spalten så sker det mycket omkring oss. Ändå kommer det så nära. Ambassader brinner i Damaskus och Beirut. Människor stormar hus och förläggningar, bränner flaggor, porträtt och dockor och ropar på hämnd, avrättning och död. Och människor drabbas av skador, lidande och död. Jag tänker inte ge mig in i debatten utan bara konstatera att metoderna är så fjärran från vett och sans man kan tänka sig.

Tänk om alla vi, som har olika handikapp, skulle sätta oss på våra permobiler och ge oss iväg till alla kommunhus med kommunledning sittande där inne. Och börja skrika hotelser, bränna kommunvapen, slå sönder porträtt av kommunalråd, skramla med våra rullatorer och kryckor och kräva en förändring – en tillgänglighet till allt i kommunen som alla andra kan ta sig till.

Nej, vi gör inte så – det är inte kutym i vår del av världen. Vi sitter snällt i alla sammanträdesrum. Väcker en lite blygsam debatt. Skriver protokoll och lägger föregående protokoll till handlingarna, trots att allt det som stod i protokollet inte verkställt. Så justerar vi nästa protokoll och hoppas att det blir bättre nästa gång. Och visst har det blivit bättre. Men mycket återstår ännu att rätta till och

Vi lever i en farlig värld!

åtgärda. Och det datum och år som säger att allt i kommunen skall vara tillgängligt för alla närmar sig med stormsteg. Så rullar vi till affären för att köpa mat och ser att kölapparna sitter för högt upp för den som kommer i sittande ställning. Snödrivorna runt busshållplatsen är inte rullatorvänliga osv. osv.

Så här kan det kännas och så här ser det ofta ut och just därför måste SKrH jobba vidare och vara med i förändringsprocessen. Det räcker inte med handikapp-P-plats och en ramp lite här och där – det måste till en känsla för att hitta rätt i alla relationer. Att vara tillgänglig för alla i alla sammanhang och skapa en bärande gemenskap som håller igenom allt.

Jesus var en Mästare på det här. Han hade tid för den enskilde mitt ibland massorna. Han tog direkt kontakt och frågade: Vad vill du att jag skall göra för dig. Han lyssnade och han agerade. Handlingskraftigt och resolut men med en kärlek till den han mötte.

Kanske behövde vi läsa Matt.7:12 lite oftare. Leta rätt på det stället och lev ut det
önskar
Hasse Nylander

”Allt vad ni vill att människorna skall göra för er, det skall ni också göra för dem.”

Matt. 7:12

Bibelsajten (www.bibelsajten.nu) är en ekumenisk internetsajt där ungdomar kan skicka in frågor om den kristna tron. Bakom sajten står flera kristna ungdomsförbund. Sedan september svarar Ola Samnegård på sajten för Katolska Kyrkans räkning. Här följer två frågor och hans svar om helande.

Gud svarar på det sätt som är bäst för oss

1) *Jag undrar hur ni ställer er till de helande under Jesus utförde under sin levnad här på jorden?*

2) *Hur ställer ni er till vad Jesus sade i Joh. 4:12: "Amen, amen säger jag er; Den som tror på mig skall utföra de gärningar som jag gör, och större än dessa skall han göra, ty jag går till Fadern." och Mark. 16:18: "De skall lägga händerna på sjuka och de skall blir friska."*
Hoppas på svar

Hej!

Om du ställer dessa frågor till olika människor inom kristenheten idag, så får du säkert en mängd olika svar. Här kommer jag bara ta upp min och min Kyrkas syn på dessa frågor.

I vår Kyrka har det förekommit helanden runt om i världen ända sedan Jesus gick här på jorden. Vi tror fullt och fast på de helanden som är omnämnda i Nya Testamentet, både de Jesus gjorde själv och de han efter sin himmelfärd gjorde genom sina apostlar, se t.ex. tredje kapitlet i Apostlagärningarna. Dessa har som sagt efterföljts av en mängd helanden genom hela kyrkohistorien. Rätt så många av dessa helanden i modern tid är väldigt väl dokumenterade av läkare.

Det återstår nu två ytterst viktiga frågor att besvara:

a) Kan alla kristna bota sjuka om de bara har en tillräcklig stark tro?

b) Blir alla kristna helade från sjukdom bara de vill och har en tillräcklig tro?

Det korta svaret på båda dessa frågor är ett mycket klart Nej. Men varför? Angående fråga a) så säger Paulus ett klart svar i Första Korinthierbrevet kap. 12-13. Gud ger olika gåvor till olika medlemmar i Kyrkan, för att vi skall inse att vi behöver varandra och så växa i kärlek till varandra. Det är dock alltid Gud själv som botar, även om han använder någon människa. Ingen kan bota någon på ett mirakulöst sätt i egen kraft. Äkta helanden sker bara när Gud vill.

På fråga b) har jag tyvärr inget enkelt svar på varför. Men om man ser noga på helandeberättelserna i Nya Testamentet upptäcker man att Jesu syfte med helandena var människans eviga frälsning (räddning) genom att väcka tro och vilja till omvändelse från synden. Detta är alltid målet för Guds handlande med oss människor.

Att inte Jesus gjorde bruk av sin gudomliga makt genom att stiga ner från Korset, måste ha varit obegripligt i lärjungarnas ögon. Ändå var det just detta

som öppnade vägen till människans frälsning. På ett liknande sätt var det med Paulus. Då vi läser Andra Korinthierbrevet 12:7-10 förstå vi att Paulus, som själva hade gåvan att bota, hade drabbats av ett stort lidande som han tre gånger bett Gud att ta bort, utan att det försvunnit. Paulus har ändå varit lyhörd nog för att uppfatta det bönesvar som Gud givit honom: "Min nåd är allt du behöver." Ja, han inser till och med att det är för hans bästa som inte Gud har uppfyllt hans önskan att slippa undan detta lidande.

I Romarbrevet 8:17-18 och i Andra Korinthierbrevet 4:10-11 skriver Paulus ännu tydligare om hur ens personliga lidande kan på ett väldigt djupt sätt förvandlas till gudomlig lycka. Detta har jag många gånger och på många sätt erfaren i mitt eget liv, inte minst genom min grava CP-skada. Denna har både fört mig till tro och gjort mig till ett mer trovärdigt vittne om tron, fast den ibland är ett tungt Kors att bära.

Det är alltid Gud själv som vet vad som är bäst för oss. Han har ett så oändligt mycket större perspektiv än vad vi har. Därför kan vi be om fysiskt helande om vi vill, med full förvissning om att Gud svarar på det sätt som han vet är bäst för oss.

Kristi frid

Ola Samnegård

Region Väst av SKrH har sitt
årsmöte
den 22 april i Skogsbygdens missionskyrka.
Ulla Johansson (se adressrutan) har mer info att ge.

Nils Lundqvist fick sluta sina dagar den 15 januari 2006.

SKrH hade ett stort rum hos Nils. Han var troget med på samlingar som SKrH anordnade, både när SKrH-riks och när SKrH-DHM Syd inbjöd.

Vid idékonferensen i Furuboda våren 2005 var Nils med.

Första träffen för Nätverket Bartimaios

Helgen den 27-29 januari hade SKrH:s nätverk Bartimaios sin första riktiga träff på Furuboda. Vi pratade mycket om vem Bartimaios i bibelberättelsen var och hur han kunde vara nätverkets förebild.

Vi diskuterade också vilka som vi ville skulle vara med i nätverket. Utgångspunkten är funktionshindrade med en kristen livssyn och/eller kristna med ett funktionshinder. (hm, fick ni något och tänka på nu?)

Arne Fritzson ledde oss både i bibelns värld och diskussionernas värld. Det är självklart att vi pratade mycket med varandra under våra lediga stunder. Men en helg går alltid för fort så vi får prata vidare nästa gång vi ses.

Eva Johansson

Bakre raden: Conny Rosqvist, Elisabeth Rosqvist, Arne Fritzson, Eva Johansson, Eva Abrahamsson, Främre raden: Kenneth Svenfors, Liz Svenfors, Karin Fritzson. Foto: Erika Wermeling

NÄTVERK i Vingåker

Gunilla Hallberg berättar här hur de gör i Vingåker:

Eftersom jag själv brinner för handikappfrågor startade vi ett handikappråd i vår församling. Till rådet inbjöds personer som regelbundet besöker vår kyrka, och som har egna erfarenheter av funktionshinder. Vi representerar alla åldrar från Danne, 18 år, till Britt som är 80. Britt är blind, Ulf svårt hörselskadad och Danne har en CP-skada, Marcus är lärare på en skola för autistiska ungdomar, Maud brinner för de demenssjukas situation, Sven representerar strokedrabbade personer osv. Vi träffas regelbundet och jobbar med tillgängligheten och attitydfrågor, både i kyrkan och i samhället.

▪ Ett resultat av vårt agerande är att vi nu har fungerande dörröppnare både i kyrkans hus och i V.Vingåkers kyrka.

▪ Förra terminen engagerade vi ett teatersällskap, som visade pjäsen "Mohikan i vita strumpor". Vi bjöd eleverna i nian på högstadiet och deras lärare och finansierade det hela med att handikappomsorgen och andra arbetsplatser inklusive kyrkan kunde se pjäsen som utbildning. Pjäsen handlar om hur det är att gå i skolan och ha en cp-skada eller autism. Även om vi i dag talar om integrering, så är det inte alltid så lätt att vara ung och ensam i en skola.

▪ I vår planerar vi en musikandakt med elever från Dammsdalsskolan, en specialskola här i Vingåker.

Vårt handikappråd i Svenska Kyrkan i Vingåker är en form av nätverk. Medlemmarna i ett nätverk träffas regelbundet så länge man vill och kan, och man behöver inte nödvändigtvis ha ordförande och sekretera-

re. Däremot behöver någon eller några personer fungera som ledare, och minnesanteckningar från möten är alltid bra. Jag tror det är bra, om någon som är anställd eller har förtroendeuppdrag i en kyrka har en ledningsfunktion. På det viset kan man finansiera lokaler, porto och annat som behövs. Medlemmarna i nätverket som betalar avgiften blir medlemmar i SKrH, och gynnar på det viset en nationell rörelse, samtidigt som de kan fungera på lokalplanet.

Det lokala ekumeniska rådet i Vingåker har fått SKrH:s broschyr, och vi tänker ägna höstens traditionella ekumeniska helg åt handikappfrågor. Jag hoppas att vi då kan utvidga vårt nätverk så att det blir ett ekumeniskt nätverk i SKrH:s anda.

Många av oss som föddes under första halvan av 1900-talet är föreningsmänniskor. Ofta är vi med i föreningar, därför att de tjänar ett gott syfte, men också för att föreningsmöten ger intressegemenskap. Vi tycker det är roligt helt enkelt. Vi fortsätter att vara med av dessa båda anledningar, ett gott syfte och god gemenskap, annars vore du som läser detta inte med i SKrH eller DHM eller vad din lokalförening heter.

Nu klagar många som är med i gamla etablerade föreningar, att det är så svårt att rekrytera medlemmar, unga människor har inte tid, säger vi! Det kan nog vara sant till viss del, men det stämmer inte helt! Engagemanget för goda syften och god gemenskap är i dag lika stort som det varit, så säger i alla fall forskningen, men det har antagit nya former och det har nya syften. Detta är en av anledningarna till att gamla föreningsbildningar försvinner så småningom. Om vi är medvetna om detta, och tycker att det goda syftet och behovet av god gemenskap fortfarande finns kvar, så kan vi, om vi tycker det är synd att lägga ner en förening hitta nya former för fortsatt existens. Då kan nätverk vara ett sätt att finna väg vidare.

Gunilla Hallberg

Det är dags för -
Kongress med SKrH
denna gång i
i Broängskyrkan
Kristinehamn
Lördagen den 27 maj 2006

Tema för kongressen:
”Att vara tillgänglig”

Gäst och föreläsare:
Curt Karlsson

Känd för många av oss

Dagprogram:

Kl.11.00	Kaffe Andakt Årsmötesförhandlingar.
Kl 13.00 ca 14.00	Lunch ”Att vara tillgänglig” Föreläsning av Curt Karlsson Samtal och reflektion
Kl 15.00	Eftermiddagsfika Forts. Samtal och reflektion
Ca 17.00	Avslutande andakt

Under kvällen ges tillfälle att mötas i avslappnad samvaro och eventuell kvällsfika. Meddela vid anmälan om du deltar i kvällens gemenskap.

Kostnaderna för fm-kaffe, lunch och em-kaffe **Kr 110:-** Därtill kommer kostnad för eventuell kvällsfika. Om önskemål finns för övernattning ordnas detta av var och en, genom hotell i närheten eller på annat sätt.

Broängskyrkan hälsar oss välkomna med till den ordinarie gudstjänsten söndag den 28 maj

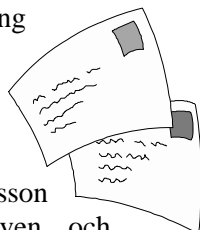
Anmäl ditt deltagande till kongressen till Ing-Britt Andréasson Loo 90, 466 92 Sollebrunn, tel 0322 44180

Mer info kommer att skickas till läns-och lokalavdelningar samt till nätverken efter SKrH:s styrelsemöte den 18 mars.

Välkommen med ombud, representanter och alla intresserade!

Ny adress? Adressändring

gör du enklast direkt till Ing-Britt Andréasson. Hon har hand om vårt medlemsregister och ser till att vi får adresslappar till Nyhetsbrevet som sedan Ingrid Jansson i Kristinehamn klistrar på breven och skickar. Ing-Britts adress har du i rutan här intill. Ring eller skriv så ordnar hon din ändring.

Vill du nä oss?

Du är alltid välkommen!

Ordförande:

Hasse Nylander
Mejramvägen 30 A, 310 31 Eldsberga
Tel. 035-461 56, 070-392 09 09
e-post: hasse@nylander.info

V. ordförande

Inger Svantesson
Lillhemsvägen 1 A, 931 35 Skellefteå
Tel. 0910-139 15, 0910-77 90 68, 070-568 47 17
e-post: inger.svantesson@missionskyrkan.se

Kassör och ansvarig för adressregistret:

Ing-Britt Andréasson
Loo 90, 466 92 Sollebrunn
Tel. 0322-441 80, 0703-31 12 69
e-post: ingbritt.andreasson@home.se

Sekreterare:

Sture Gullberg
Tunnbindaregränd 6, 702 23 Örebro
Tel. 019-14 44 54, 0708-25 58 58
e-post: sture.gullberg@comhem.se

Gunilla Hallberg

Ättersta, Rosenborg, 643 95 Vingåker
Tel 0151-303 61, 0709-15 20 16
e-post: gunilla.hallberg@svenskakyrkan.se

Britt-Marie Karlsson

Bastugatan 35, 118 25 Stockholm
Tel. 08-658 20 80, 08-787 73 10, 0706-63 17 65
e-post: brittm@chello.se

Eva Johansson

Wilhelm Vibergs gata 135, 603 78 Norrköping
Tel. 011-17 24 17, 070-699 52 05
e-post: evaevijohansson@yahoo.se

Ola Samnegård

Vikingavägen 16 C, 224 77 Lund
Tel. 046-12 84 07, 073-708 60 97
e-post: ola@suk.se

Rune Wirefeldt

Bondegatan 10, 570 30 Mariannelund
Tel. 0496-105 33

Postgironumret är

Sveriges Kristna Handikappförbund
57 92 14-8

Medlemsavgift: Kr 130:-